

ViA dukts

Pirmais numurs par brīvu!

Sensacionāli: Kristīne + Visvaldis

Pēteris Zariņš baidās no ...
un visvairāk vēlas...

Kojas - sēņu valstība

Vai ViASA aizraujas
ar pārmērīgu alkohola lietošanu?

A - kojās stāv rindā uz...

Ansis nebūt nelielās par...

ViAduktam jauna un spīrgta komanda

Apņēmīgi, aktīvi, zinātkāri, rakstoši... Tie ir viņi, kuri sanāca kopā un nolēma rīkoties. Tie ir viņi, kas negribēja, tā teikt, pilnīgi aprakt ViAduktu, bet gan izcelt saulītē.

Ieva Pužule, KSA2. Esmu tā, kurai lielā rūpe par saturisko

piepildījumu, par to, lai viss ir īstajā vietā un laikā. Citādāk nemaz nevar būt, tāpēc esmu iekšā, un man patīk.

Ieva Gavrilova, BV2. Avīzē esmu gal-

venais fotogrāfs. Mani pienākumi ir uzņemt jaukas un jautras bildes avīzei. Kāpēc piedalos avīzes tapšanā? Vienkārši, gribu izpausties kā fotogrāfe, kas vairāk vai

mazāk ir mans aicinājums.

Agnese Villere, TOV1.

Nodarbojos ar mirkļu ķeršanu un neaizmirstamu atmiņu iemūžināšanu bilžu formātā. Esmu

ViAduktā, lai

uzzinātu, ko vairāk

par studentu dzīvi un visu ar to saistīto.

Liene Strazdiņa, TOV1.

Avīzē esmu tāpēc, ka pamatskolā ļoti patika veidot skolas avīzi, vidusskolā gan avīzes veidošanā neiesaistījos, jo bija

daudz citas nodarbes, bet tagad šī vēlme rakstīt ir atgriezusies!

Lai Jums jauka *ViAdukta* lasīšana.

Vaira Avota, KSA2.

ViAduktā

rūpēšos, lai

studentu

dzīvē būtu

līdzsvarstarp

izdzīvošanu

un dzīvošanu, veidojot koju dzīves lapu. Vajadzības gadījumā, spēju pielietot arī gramatikas un stila likumus, lai Tev Vi-

Aduktu būtu vieglāk lasīt. Kāpēc esmu avīzē? Bet kāpēc ne?

Signe Ozoliņa, KSA2.

Mainīga un ar lielo burtu, tāpat kā mūsu ViAdukts. Avīzē rakstu par vienu no svarīgākajām

būšanām, kas ir, stu-

dentu izdzīvošana. Manuprāt, svarīgi ir

zināt, cik maksā kartupeļi vietējā bodē, kā

arī prast ko vairāk kā nopirkto tupeņus

uzcept. To visu var, vajag tikai mazliet

izdomas, laika un gribēšanas. Par skādi

nenāk arī dzīvot, nevis tikai izdzīvot.

Līva Jēgere, KSA2.

Runājot Dzintra Kolāta vārdiem, - ja būs kaut kas jauns, Jūs par to uzzināsiet! Jautājiet un Jums taps atbildēts!

Vienmēr laipni, Jūsu

Līva; liva.jegere@va.lv.

Gundega Siliņa, KSA2.

Šajā numurā esmu sarūpējusi Jums interviju.

Tāpat kā pārējie avīzes veidotāji, es dikti ceru,

ka Jums patiks jaunais ViAdukts. Un ceru, ka to

izlasīsiet, sākot ar pirmo

rindiņu un beidzot ar pašu pēdējo.

Ilvija Kleinberga, KSA2.

Tikai viens vārds, kas izsaka visu par mani

- TRAKA -, šoreiz tajā labākajā nozīmē domāts!

Gribu zināt visu, būt visur un izmēģināt

visu, kas sniedz adrenalīnu un pozitīvo enerģijas lādiņu, tāpēc esmu ViAduktā.

Līva Dāvidsone, KSA2.

Šajā numurā kopā ar Līvu Jēgeri rūpējamies par Vi-

Adukta *Kreatīvo laboratoriju*. Ceru, ka jociņi

neliksies pārāk melni, bet mums patika! Turpmāk šajā rubrikā

varēsiet atrast savus radošos darbus, tādēļ visas radošās izpausmes - dzeju, prozu, zīmējumus, anekdotes, krustvārdu un jebko citu, ko vēlaties parādīt citiem, sūtiet man liva.davidsone@va.lv! Neaizmirstiet pasmaidīt!

Arta Platace, KSA2. Esmu ViAdukta

zinātāja un pārzinātāja.

Žurnālistiku

kā savu

lauciņu

atklāju pirms

četriem pie-

ciem ga-

diem. Jāsaka godīgi, tieši ViAdukta

speciālizdevums reflektantiem man bija

kā āķis lūpā. Zināju, ja studēšu ViA,

noteikti rakstīšu augstskolas avīzē. Un

kļūdījusies neesmu!

Iespējams, tas ir neprāts interneta un

tehnoloģiju laikmetā veidot kaut ko

paliekošu, kaut ko vairāk par saiti

internetā, kaut ko personiskāku... Tā ir

uzdrīkstēšanās, kas jāizmanto!

Kristīne Erdlāne, TOV1.

Man patīk

uzburt interesantus

stāstus par neparastiem

cilvēkiem,

žurnālistika - tā ir

viena no manām

sirdslietām. Tāpēc arī

esmu ViAduktā.

Lauma Brīvība, BV2.

Mārketinga un

finanšu cilvēks.

Pašlaik man Vi-

Adukts asociējas

ar lāci, kas,

pamodies pēc

ilga ziemas mie-

ga, klaiņo apkārt un apskata pasauli, kaut

ko mistiski meklējot. Tāpat arī ViAdukts

ir atgriezies pie studentiem un vēl meklē

savu īsto vietu un seju.

Izdevējs: Vidzemes Augstskolas

studentu avīze ViAdukts

Iespiedējs: SIA Kamene

Par skaitļu un faktu precizitāti atbild autori.

Mīli vārdi speciāli ViAduktam

**Mīļie
Vidzemes
augstskolas
studenti!**

Kas ir Vidzemes augstskola? Tas ir viss, kas ar jums notiek ik dienas: studiju auditorijās, bibliotēkā, Multiklubā un Valmieras Olimpiskajā centrā, jūsu mājās Valmierā un visur citur Latvijā. Tā visa ir jūsu augstskolas vēsture, un tā top katrā solī un katrā jūsu domā. Un nu jūs esat ķērušies pie liela un ļoti nozīmīga darba - visu jūsu un mūsu domu un darbu, pārliecības un šaubu, prieku un apmulsuma dokumentēšanas. Patiesībā pie hronikas rakstīšanas un, tas nozīmē, savas augstskolas vēstures rakstīšanas. Tieši tādai, man šķiet, vajadzētu būt avīzes misijai. ViAduks ir ar nepacietību gaidīts. Es jums novēlu azartisku drosmi, neatlaidību un pacietību, savu avīzi veidojot. Es novēlu ieinteresētus lasītājus. ViAdukta veidotājiem un lasītājiem es novēlu interesantus brīžus kopā ar savu avīzi. Lai tā kļūst par īstu ceļvedi ne tik-

vien mums pašiem, bet arī visiem tiek, kas vēl nav piepulcējušies mūsu saimei.

ViA rektore
Dr. hist. Vija Daukšte

un lai jums veicas!"

Kristīne Liepiņa

"Domāju, ka šodien nevajadzētu veidot papīra avīzi, bet gan avīzi blogā, internetā. Atceros, kā mēs mocījāmies ar fotogrāfijām, jo tās bija jāieskanē, tagad jau viss ir daudz vienkāršāk. Biju avīzes tehniķskais licējs, pirmajos gados taisījām un

cīnījāmies ar *Wordu*, vēlāk jau cilvēki atklāja, ka ir speciālas programmas. Svarīgas ir paziņšanās, kontakti, tas ir avīzes pamatā. Tie ir kādi 70 procenti no avīzes veiksmes!"

Visvaldis Valtenbergs

"Lai izdodas atjaunot vienu no mūsu tradīcijām, kas nes ViA vārdu! Lai izdodas tikt pie studentu prātiem un dvēselēm, un jaunākajām klačām!"

Ansis Bērziņš

Avīze ir tas, kas var nodrošināt ViA studentus ar informācijas cirkulāciju par visu jautro, aktīvo, svarīgo un arī negatīvo, kas notiek augstskolas iekšienē. Tādēļ novēlu avīzei nostiprināties un pastāvēt, lai nodrošināt studentus ar ziņām un radošām izpausmēm.

Pēteris Zariņš

Par ūdens kaitīgo ietekmi uz cilvēka organismu, studentu valdes nodzeršanos un inflācijas apla izdejošanu*

Šādu vārdu kombinācijas izdzirdot, rodas divējādas asociācijas. Vai cilvēks, kurš izsaka šādas apgalvojumus un spēj vēl pamatot un pierādīt šo argumentu pareizību, ir ģēnijs vai arī nav pieskaitāms apkārējai sabiedrībai. Ne viens, ne otrs. Šādi un vēl neloģiskāki apgalvojumi ir iespējami studentu parlamentārajās debatēs.

Kā ierasts arī šogad starp Latvijas augstskolā notiek debašu turnīrs, kur trijās kārtās komandas sacenšas debatēšanas prasmēs. Pirmā kārtā notika 28. - 29. oktobrī Rīgas Ekonomikas augstskolā, otrais debatēšanas posms būs 17. - 18. februārī Ventspils Augstskolā. Savukārt sacensību fināls notiks 21. - 22. aprīlī pie mums Vidzemes augstskolā.

Lai popularizētu debašu kustību, tiek organizētas regulāras debašu nodarbības otrdienas vakaros A-koju zālē. Uz tām ir aicināts ikviens ViA students, kurš uzskata par vajadzīgu uzlabot savas komunikatīvās pārliecināšanas spējas.

Kas ir debates?

Ne visi var pateikt pilnīgu atbildi uz jautājumu, kas tad īsti ir parlamentārās debates. Ja jāsniedz īsa un konstruktīva parlamentāro debašu definīcija, tad to varētu uzskatīt par argumentēšanas veidu, runas mākslu, oratora, argumentācijas spēju izziņāšanas un pilnveidošanas veidu. Taču debates nebūt neaprobežojas ar to vien.

No Irākas līdz sviestmaizēm

Būtībā parlamentārās debates ir spēle (vārdu salikuma vistiešākajā nozīmē), kurā divas komandas - valdība un valsts - ar diviem spēlētājiem katrā cenšas pārliecināt tiesnešus par savu taisnību, izmantojot argumentus un runas mākslu. Visā pamatā ir valdības komandas virzītais likumprojekts. Likumprojekta uzstādījums un tā tēmas diapazons iztēles ziņā ir atkarīgs no valdības spējas noformulēt rezolūciju. Šīs tēmas var būt politiskas, nopietnas un sabiedrībai aktuālas (piem., „Latvijai

nepieciešams palielināt Irākā dienējošo karavīru kontingentu”), pat izklaidējošas un bezjēdzīgas („Ir nepieciešams panākt procentuāli lielāku gadījumu skaitu, kad sviestmaize krīt ar sviestu pusi uz augšu”).

Valdības komandas uzdevums ir pierādīt tiesnesim sava likumprojekta ieviešanu, opozīcijas mērķis ir pierādīt gluži pretējo - ka valdības izvirzītā rezolūcija nav patiesa un atspēkot to ar saviem pretargumentiem pat tad, ja opozīcijas pārstāvju personiskais viedoklis ir pretējs. Ir būtiska atšķirība starp diskusiju, kuras ietvaros pārstāvētām pusēm, pirmkārt, jau ir mērķis ar argumentēšanas palīdzību nonākt pie vienota gala secinājuma. Ja cilvēks spēj debatēt, tad viņš var arī diskutēt, taču ne vienmēr studenti, kuri iesaistās pilnvērtīgās diskusijās, spēj būt pilnvērtīgi dalībnieki debatēs.

*citāti no *Paraugdebatēm*

Eriks Ajauskis

Kristīne + Visvaldis

jeb Kā tas viss sākās

Nē, šis nebūs romantisks stāsts par kādām attiecībām, tas lai paliek dzeltenākiem preses izdevumiem... Mans stāsts būs par augstskolas desmit gadu ilgo pieredzi savas avīzes veidošanā. Kā izrādās, Vidzemes augstskolai sava studentu avīze bijusi jau no pirmajiem augstskolas pastāvēšanas gadiem. Mainoties studentiem, mainījās arī avīzes nosaukums, saturs, protams, arī veidotāji.

Lai noskaidrotu, kāda īsti bijusi studentiem domāto avīžu tapšanas virtuve un aizkulises un kas tajās rakstīts, sarunājos ar pirmajiem Vidzemes augstskolas avīzes veidotājiem Kristīni Liepiņu un Visvaldi Valtenbergu, kā arī pēdējā ViAdukta veidotāju Ansi Bērziņu.

Vidzemes augstskolas avīzes laiks

Tinot laika pulksteni atpakaļ, tālajā 1997. gadā, kad tika izdots pirmais Vidzemes augstskolas avīzes numurs, un tās tirāža bijusi aptuveni 100 eksemplāri, Kristīne Liepiņa, KSA nodaļas pasniedzēja, atminas: "Sākās viss tāpēc, ka citās augstskolās bija, un mums arī, protams, gribējās." Nepieciešamība pēc tās bija - augstskolai kā pietiekami mazai kopienai vajadzēja apzināt tos notikumus, kas visiem svarīgi. Tā bija kā komunikācijas kanāls starp studentiem un visiem augstskolas darbiniekiem.

Salīdzinot ar mūsdienu modernajām tehnoloģiju iekārtām un iespējām, ViA avīze savos pirmsākumos tapa pavisam vienkārši - Word formātā. Smejot K. Liepiņa stāsta, ka, veidojot avīzi, augstskolā vajadzēja strādāt līdz vēlai

vakara stundai. "Sākotnēji avīzi veidojām Wordā, un arī tur īsti divas kolonnas nemācējām uztaisīt! Bija jau daudz kuriozu, kas tagad šķiet pilnīgi absurdi. Daudz laika pavadījām, lai izdomātu stilu, padarītu avīzi interesantāku." Taču, neskatoties uz avīzes veidošanas tehniskajām ķibelēm, tās saturs bija gana interesants un aizraujošs. Reiz pat bija atklāts skandāls.

V. Valtenbergs: "Toreizējās Studentu valdes cilvēki bija piesavinājušies valdei domāto naudu un sev nopirkuši mobilo telefonu." K. Liepiņa papildina: "Noorganizējam tikšanos, kur bijām

uzaicinājuši rektoru un Valtu Miltoviču no *Radio SWH*, kurš sēdēja ar neieslēgtu mikrofonu. Tie, kuri bija vainīgi, patiešām bija nobijušies! Tas bija ekstrēmi, un pieeja bija drastiska."

Topā baumas un laba humora deva

ViA avīzes veidotāji pievērsās ne tikai skandāliem un patiesības meklējumiem - tematu un rubriku izvēle bija pietiekami plaša. ViA avīzes toreizējā redaktore un maketētājs stāsta, ka tēmas, par ko rakstīja, bija diletantiskas un īpaši neatšķīrušās no citu iekšējo avīžu tematiem. Pasniedzējs V. Valtenbergs stāsta: "Tā kā neviens nebija profesionāls žurnālists, arī avīze pati par sevi bija savējiem. Respektīvi, ja tas bija savējiem, tad par viņiem arī rakstīja. Ja tas ir teātris savējiem, tad savējie arī aplaudēs, pat, ja tas nav ideāls. Tas ir solidaritātes jautājums. Vismaz pirmie Vidzemes augstskolas avīzes numuri uz to balstījās."

Savukārt K. Liepiņa atceras, ka sākotnēji avīzes veidotāji pūlējās atspoguļot to, kas notiek augstskolas nodaļās, tāpēc mudināja rakstīt arī kādu no katras nodaļas. Veidotāji daudz runāja par augstskolas problēmām, intervēja pasniedzējus, rektoru, centās sociāli asi uzstāties pret dažādām lietām,

ViAdukta redaktore avīzes pirmā numura iznākšanas dienā Multiklubā

veica analītiski žurnālistiku, dažreiz pat izmeklēšanu. "Pilnībā strādāja jaunības maksimālisms. Ja tagad es taisītu avīzi, tā noteikti būtu pavisam cita, daudz ko vairs neatļautos," atzīstas K. Liepiņa.

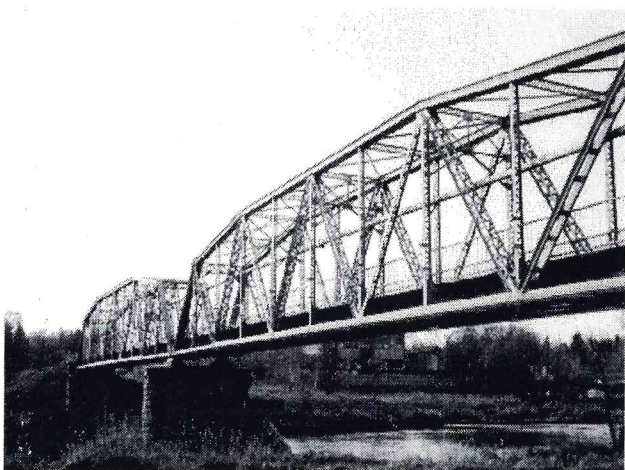
V. Valtenbergam ļoti patika rubrika par atsauksmēm no pasniedzēju lekcijām. Piemēram, "pasniedzējs Ivars Austers vienmēr ņem dziļi". Arī politologs Jānis Iktens izcēlās ar veselu lērumu izteicienu, kas kļuvas par pērlēm. "Pat tagad, kad absolventi satiekas, - tās tiek citētas vēl un vēl. Tā jau izveidojusies kā kodu valoda! Vismaz pirmo četru gadu absolventiem noteikti..." atminas V.

misijas Šrilankā vadītājs) sarakstu - Jāņos ieņemto bērnu tops. "Viņam bija teorija, ka tiem noteikti jābūt īpašiem cilvēkiem. Viņš tos izskaitļoja. Un patiesi, tie cilvēki bija īpaši. Un metodoloģija - nekāda, bet joki lieli!"

Bez visa iepriekšminētā avīzē varēja lasīt arī intervijas ar spilgtākajiem studentiem, administrācijas darbiniekiem vai pasniedzējiem, numura centrālie temati bija koju, administrācijas un akadēmiskās ziņas. Neiztika arī bez anekdotēm un baumām, kuras dažreiz nācās gudrot pašiem. "Tas dažkārt bija kaut kas neaptverams un pat stulbi kreiss. Bet cilvēkiem pat ļoti patika!" smejas K. Liepiņa.

ViAdukta ēra

"Jāsaka paldies Kristīnei Liepiņai, ka viņa mācēja noturēt avīzes regularitāti, kad lasītāji pamanīja, ka avīze vispār ir," novērtē politoloģijas pasniedzējs. Bet pati bijusī avīzes redaktore neslēpj: "Mums bija regulāras tikšanās, plānojām aktualitātes, diskutējām un strīdējāmies, bija pat divi redaktori. Ar Visvaldi sēdējām līdz vēlam

ViAdukts ir kā augstskolas iekšējais tilts

Valtenbergs. K. Liepiņa smejojot atminas Jāņa Ķirpīša (Latvijas cunami palīdzības

diskutējām un strīdējāmies, bija pat divi redaktori. Ar Visvaldi sēdējām līdz vēlam

ViAdukts degpunktā

enas rindīņas vietā rādījās desmit."

"Ir tāds vārds *fire souls*. Uz tādām dvēselēm arī balstījās avīze. Ar to jārēķinās, auditorija ik pēc četriem gadiem mainās, un jauns redaktors, rakstītāji nāk ar savām idejām," skumji secina ViA avīzes maketētājs.

Kad laiks un avīzei veltītās stundas saruka, arī avīzes dienas bija skaitītas. Taču pēc laika avīzes vadību pārņēma jauna komanda, avīzi nosaucot nu jau visiem zināmajā vārdā ViAdukts.

Pēdējā ViAdukta versijā viens no veidotājiem (tehniskais redaktors) bija arī Ansis Bērziņš. Viņš atceras: "Kaut kā sanāca satikties vairākiem īstajiem studentiem, kuri to gribēja un domāja, ka augstskolas avīze ir absolūti normāla un vajadzīga lieta. Kūrēja IT students Armīns Gruntmanis, un tā arī aizgāja."

Pēdējā ViAdukts versijā iznāca divi numuri un speciālzilaidums reflektantiem. Pēc tam štelle pajuka, jo rakstošajiem studentiem zuda motivācija iesākt turpināt. "Bija dažādas problēmas ar naudām, nebija īsti atsaučības arī no studentiem. Tas viss kopā lika komandai sašļukt un

negribēt turpināt."

Arī ViAdukta ērā avīzes centrālās rubrikas bija intervijas ar studentiem, augstskolas darbiniekiem, pastāsti par koju dzīvi, dažādi jaunumi un Studentu valdes ziņas, rakstīja arī par Valmieras Drāmas teātra izrādēm.

Kāds būs šī ViAdukta laiks un mūžs, laiks rādīs... Iespējams pēc gadiem tieši augstskolas avīze būs tā, kas liks atcerēties augstskolas laikā piedzīvoto un sniegs pozitīvas emocijas... Laiks rādīs!

Arta Platace

Mani mīlie radiņi, ViASAi 5 gadiņi

13. decembrī Vidzemes augstskolas Studentu Apvienība svin piecu gadu jubileju, kurā ViASA kopā ar bijušajiem valdes aktīvistiem, pasniedzējiem, studentiem un citu augstskolu pašpārvaldēm atceras savus pastāvēšanas gadus un izklaidējas karnevālā.

Pastāv daudz senāk

Patiesībā augstskolas aktīvistu, kas organizē ārpusstudiju dzīvi, ir darbojušies jau agrāk, pirms ViASAs nodibināšanas. Tad, 1997. gadā, studējošo aktīvistu bariņu dēvēja par Vidzemes augstskolas studentu asociāciju, kuras priekšsēdētāja bija Gunita Ganus. 2001. gadā tā pārtapa par Studentu Apvienību, kuru vadīja Viesturs Zeps (POL). 2002. gadā - Valdis Bulažs (BV), 2002. gada nogalē apvienību sāka vadīt Inga Kārklīņa (BV), Ansis Bērziņš (KSA) kļuva par prezidentu 2003. gada oktobrī, savukārt no šī gada marta grožus ir pārņēmis Pēteris Zariņš (POL).

Dara daudz

Šobrīd studentu valdē darbojas studenti, kuri ir jauni, aktīvi, dedzīgi, radoši un uzņēmīgi. Daudzi nemaz nezina, ko īsti studentu valde darba un kāpēc katru trešdienas vakaru pulcējās kopīgās sanāsmēs. Viņi kopā dara daudz - rūpējas par augstskolas ārpusstudiju, t.i., kultūras pasākumiem, par sporta aktivitātēm, aizstāv un pārstāv studentu intereses. ViASA ir kā starpnieks starp augstskolu un studentiem. Īsi to varētu raksturot kā studentu sabiedriskās dzīves organizētāju, jo tā nodrošina, lai students ne tikai pavadītu dienu lekcijās, bet arī pēc tam uzspēlētu, piemēram, volejbolu, slēptos aiz maskas karnevālā vai ēstu cukurvati Valentīndienas ballē. Jāpiemin, ka ViASA noorganizēja arī augstskolas 10 gadu jubilejas pasākumu nedēļu.

Grib pašst un noturēties līmenī

Vidzemes augstskolas studentu apvienību jau nepilnu gadu vada Politoloģijas 3. kursa students Pēteris Zariņš. Viņam ir savs viedoklis par visu, salīdzinoši mierīga attieksme

saspringtās situācijās un liela atbildības sajūta visā, ko dara.

Vai tev jau agrāk ir bijusi kāda pieredze vadīt komandu?

Nē. Mācoties vidusskolā, nejutu nepieciešamību piedalīties skolēnu padomē, jo uzskatīju, ka ar tās darbību ir viss kārtībā.

ViASA aktīvistu, attīstot sadarbības prasmes, stratēģiskā semināra laikā **Tādā gadījumā tu domā, ka ar ViASu kaut kas nebija kārtībā, ja nolēmi iesaistīties?**

Nē, tā es nedomāju. Šis ir pavisam cits gadījums. Jau augstskolas pirmajā kursā apsvēru domu iesaistīties studentu valdes aktivitātēs, bet tad vēl tā īsti nebija iejuties, taču tad, kad tika dota iespēja kandidēt prezidenta amatam, nevilcinājos. Vienīgais, kas mazliet uztrauca, bija tas, ka nāksies pārņemt stafeti no Anša.

Bet no vienas puses ir labi sākt darbu sakārtotā darba lauciņā.

Jā, piekrītu. Bet uztraukums bija par to, vai es spēšu noturēt līmeni.

Vai tev ir kāds padomdevējs, kuram vari lūgt palīdzību, kad nav kas skaidrs vai neiet, kā vajadzētu?

Es neteiktu, ka man ir kāds padomdevējs, bet gan princips, pēc kura cenšos strādāt, - stresa nav, ir tikai problēma, kura ir

jāatrisina. (padomā) Nē, tomēr ir viens cilvēks, pie kura bieži jautāju pēc atbildes. Tā ir Liene Paegle.

Izstāsti, kāda ir tava kā ViASAs prezidenta tipiskā ikdiena?

Mana ikdiena ir atkarīga no lekciju grafika. Ja lekcijas ir rīta pusē, tad tikai vakarā varu sākt pildīt valdes pienākumus. Ja ir otrādi, tad jau no rīta esmu valdes telpās.

Ja tev būtu viens brīvs brīdis. Ko tu izvēlētos darīt? Mācīties lekcijām, strādāt valdē vai atpūsties?

Sākumā es aizietu paēst...

Saki, kāds ir tas vadītāja darbs?

Jautrs. Būtu muļķīgi teikt, ka tas ir smags, jo katrā darbā ir jābūt atbildības sajūtai. Ar tādu valdes sastāvu, kāds ir tagad, vadītāja darbs man sagādā prieku.

Raksturo sīkāk savu komandu.

Viņi māk mani uzjautrināt un ir gana atraktīvi, kuriem vari droši uzticēties un nestāvēt katram klāt, bailodamies, vai darbs būs izdarīts pietiekami labi.

Pieci gadi cilvēkam ir nenopietns un niķīgs vecums. Kāds tas ir ViASAi?

Tāds normāls pusaudzis, kuram pamazām veidojas gan tradīcijas, gan darba pieredze, kas nes attiecīgos augļus. Valdes īpatnība ir tā, ka tajā notiek nepārtraukta rotāciju - katru gadu mainās tās sastāvs. Tāpēc ir visai grūti nodrošināt

izaugsmi.

Šoreiz neiztikt arī bez tradicionālā jautājuma - kādi ir nākotnes plāni?

Tā kā pati ViA ir augoša, tāpēc mums arī ir jāaug. Kaut gan viss pārsvarā atduras pret ierobežotiem resursiem, tik un tā ir lieli plāni par ViAdukta pilnveidošanu un augstskolas radio ieviešanu.

Jautājums

Ja tev pašam tagad paliktu 5 gadi, ko tu vēlētos saņemt dzimšanas dienā?

Edgars Pārpucis: "Ballīti ar klaunu un, protams, mašīnu."

Pēteris Zariņš: "Piecas tortes un vienu svecīti."

Elīna Saule: "Gribētu, lai man uzdāvina lielu, pūkainu lāci, kuram varētu iesēties klēpī un noslēpties viņa ķepās."

Baiba Orniņa: "Kādu skaistu bilžu grāmatu vai pasakas ar lieliem burtiem."

Ieva Pužule

Ansīs aktīvists, kurš nelielās

Viņš visus gadus darbojies Studentu valdē, no kuriem trīs gadus bijis tās prezidents, ir piedalījies daudzos projektos, tīcis nominēts titulam "Gada labākais students". Viens no tiem studentiem, kas vēl ilgi paliks augstskolas atmiņā. Tagad viņš ir Valmieras novada fonda valdes priekšsēdētājs. Viņš ir Ansīs Bērziņš, un viņš nelielās.

Kāda bija situācija Studentu valdē, kad Tu izlēmi tajā iesaistīties?

Studentu valdē vienmēr ir bijis, ko darīt. Problēmas radīja tas, ka tā nebija populāra. Tai nebija vārds Vidzemes augstskolā, un tas situāciju padarīja mazliet sarežģītāku. Pēdējos gados kļuva vieglāk, jo bija vairāk cilvēku, kas vēlējas darboties ViASA. Studenti nu jau sāka redzēt Studentu valdei jēgu, bija jau izveidojusies tās atpazīstamība.

Balva par labāko studentu pašpārvaldi...

Tas bija vislielākais sasniegums ViASA. Sākumā par to pat nedomājām, bet pēdējā kursā, pirms ViASAs prezidenta vēlēšanām, tas bija mans mērķis - mums uz to jāiet, mums vajag mēģināt. Kāpēc lai mēs beidzot no troņa nenogāztu Liepājas Pedagoģisko akadēmiju, kas trīs gadus pēc kārtas saņēmusi labākās pašpārvaldes titulu?

Un nogāzām arī. Piemērota reize, lai ar godu beigtu savu darbību valdē un vadību nodotu jau citu rokās.

Zinu, ka esi veidojis labu sadarbību ar citām augstskolām.

Esmu darbojies kā Latvijas Studentu Apvienības Reģionālo augstskolu virziena vadītājs no 2004. gada aprīļa līdz nākamā

gada martam. Man vienmēr ir likusies svarīga reģionu attīstība. Tas bija veids, kā mēģināt ko darīt. Tā kā pienākumi prasīja daudz laika tepat Valmierā, līdz ar to vienam virzienam neizdevās pievērsties tik ļoti, cik pašam gribējās.

Valmierā ir noticis arī reģionālo augstskolu seminārs. Nu jau divus gadus esmu projektu vadītājs reģionālo augstskolu sadarbībai, kur mēs veidojam kopīgus materiālus par reģionālajām augstskolām. Šogad mēs to turpinām inovatīvā veidā - mēs veidosim virtuālo ceļvedi CD formātā, kurā būs apkopota informācija par visām

to mēs Valmierā varētu izdarīt.

Ko Tu dari pašlaik?

Šobrīd es strādāju Valmieras novada fondā. Tā ir sabiedriska labuma sabiedrības organizācija, kas dibināta, lai sekmētu vietējās sabiedrības izaugsmi, dzīves kvalitāti un ļautu iedzīvotājiem saprast, ka pašu spēkiem daudz labu darbu var izdarīt. Īsi sakot, padarīt lietas labākas, nekā kādas tās ir pašlaik. Fonda pamatdarbība ir virzīta uz ziedojumu piesaisti no Valmieras pilsētas un rajona iedzīvotājiem, uzņēmējiem, bijušajiem valmieriešiem vai vienkārši Valmieras draugiem, kuri vēlas kopīgiem spēkiem veidot Valmieras rajona attīstību. Piesaistītie ziedojumi konkursu kārtībā tiek izlietoti aktuālāko un svarīgāko vietējo iniciatīvu īstenošanai. Manuprāt, rezultāti līdz šim bijuši veiksmīgi, jo kopumā ir atbalstīti 32 projekti. Tagad būs iespējams iegādāties mazo mākslinieku zīmētās kartiņas, un to ienākumi tiks nodoti labdarībai.

Interesantākais, arī sarežģītākais ir meklēt šajā darbiņā tos dažādos veidus, kā piesaistīt ziedotājus. Cilvēki Latvijā domā, ka viņi nevar atļauties ziedot, viņiem šķiet, ka nepieciešams pelnīt tūkstošus gadā. Taču ziedot jau var arī latu, var piecus latus vai pat simts, atkarībā no katra iespējām. Padomājiet, cik daudz naudas mēs varētu iegūt labdarīgiem mērķiem, ja katrs valmierietis ziedotu tikai vienu latu! Diemžēl cilvēki neaptver lata vērtību. Un par to es rosinātu padomāt gan studentus, gan pasniedzējus.

Foto attēlā: atklājot bērnu dāza "Bīlīte" rotaļu laukumu

Gundega Siliņa

sešām reģionālajām augstskolām - Daugavpils, Valmieras, Jelgavas, Ventspils, Liepājas un Rēzeknes-, tā dodot iespēju reflektantiem tās salīdzināt! Man vēl ir bijusi izdevība veidot Valmierā Studentu apvienības kongresu. Tas ir ļoti vērienīgs pasākums, jo visas augstskolas tiek saaicinātas kopā. Tās ir tādas lietas, ko mēs pat kādreiz iedomāties nevarējām, ka

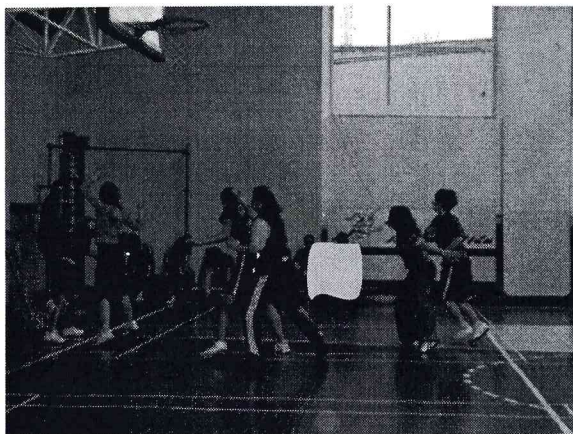
Nākamajā numurā turpināsim stāstīt par studentiem, kuri ar savu personību un darbiem pazīstami ne tikai augstskolā, bet arī citviet!

Studentu dienas - svētki studentiem

16., 17. novembrī, studentu galvaspilsētā - Jelgavā-- kopā pulcējās, spēkos un asprātībā mērojās, rādīja aktiermākslu un sportisko garu studenti no visām Latvijas augstskolām. Šogad viņi jau 14. reizi kopīgi svinēja studentu dienu. „Studentu dienu 2006” svinīgā atklāšana Jelgavas pils pagalmā.

Priekšnesumus un jautru atmosfēru nodrošināja pašmāju pārstāvji. Savukārt studentus uzrunāja LLU vadības pārstāvji un Jelgavas mērs Andris Rāviņš.

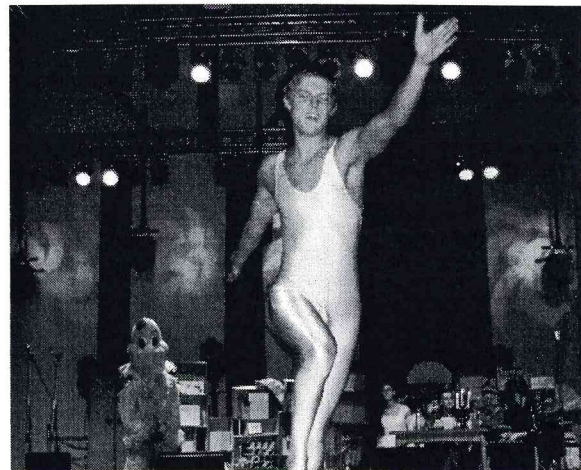
Jau agri no rīta, pulksten 10.00, studenti piedalījās sportiskajās aktivitātēs - basketbolā, volejbolā un ūdens polo. Tajā pašā laikā citi spēlēja šahu, dambreti, zolīti un *armreslingu* – roku laušanas cīņu.

ViA „Spunde” konkursa „Jautrākie un asprātīgākie Latvijā

2006” laikā.

Žūrija vērtēja studentu mājās sagatavotos video par savām komandām augstskolu modes un emociju skatē. Studenti sīvi cīnījās, rādot katras augstskolas raksturīgo modi gan privātajā, gan augstskolas dzīvē. Galveno titulu „Jautrākie un asprātīgākie Latvijā”, ceļojumu uz Berlīni, kā arī simpātijas balvas no Hansabankas ieguva topošie studenti, Jelgavas 4. vidusskolas pārstāvji.

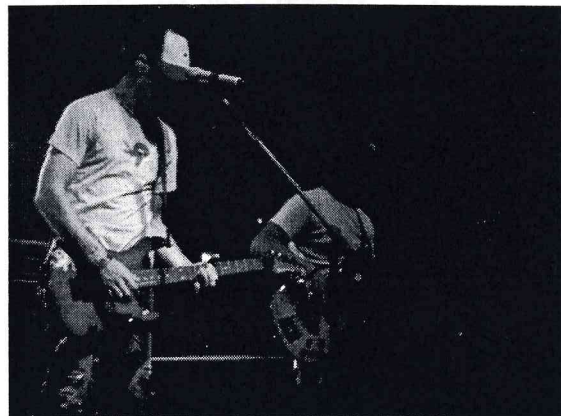

Policijas akadēmijas, komandas „02 Kājām gaisā”, pasniedzēji uz skatuves arī „lidinājās”.

No pulksten trijiem dienā studenti pulcējās Jelgavas sporta hallē, lai kopā sadziedātos un sacenstos par balvām un dziedošākās augstskolas titulu spēlē „Studentu dziesmu pasaule” kopā ar Normundu Jakušonoku un *Ladybird*. Komandu nosaukumi visdažādākie – „Funny frogs”, „Zem cita karoga”, „Zupā trio”, „Kājām gaisā” u.c. Mūsējie bija „L.A.J. Skan”.

Vakara noslēgumā studentus izklaidēja grupas: Double Faced Eals, Hospitāļu iela, H₂O, Credo, Pararēle, Dj apvienība Jaffa un Roberts Lejasmeijersns.

Ilvijas Kleinbergas teksts un foto

Uzkodas „Kad atbrauc vecāki”

Jeb studenti māk dzīvot skaisti

Ko darīt, ja apnikuši ierastie kartupeļi? Ko iesākt, ja gribas kaut ko neparastu, bet vienkāršu? Ko pasniegt vecākiem, ja tie negaidīti piesaka vizīti?

„ViAduks” piedāvā ļoti vieglu un ātri pagatavojamu ēdienu, kas lielākos daudzumos ne tikai spēs remdēt izsalkumu, bet jebkurā gadījumā noderēs kā lieliska uzskoda.

Sastāvdaļas:

šampinjonu (apmēram 300 g, Ls 0.56*),

burkāns, sīpols (meklē kojās, ja ne – Ls 0.10), kausētais siers (puse paciņas, Ls 0.30).

Darba instrumenti: dēlītis, rīve, nazis, bļodiņa, cepeškrāsns, panna, veiklas rokas.

Darba gaita:

1. Sasmalcini sīpolu un sarīvē burkānus.

Apcep uz nelielas uguns.

2. Ieslēdz cepeškrāsni, lai sasilst.
3. Tikmēr notīri šampinjonus un izņem kātiņus. Kātiņus sasmalcini un sajauc ar izceptajiem burkāniem un sīpolu.
4. Kopējo masu pildi katrā šampinjona cepurītē. Virsū liec kausēto sieru.
5. Uzmanīgi liec cepeškrāsni, lai veidojums neapgāžas.
6. Cep mīkstus aptuveni 10 minūtes 150° temperatūrā.
7. Baudi!

*cenas un daudzumi var mainīties

Ausekļos cieņā galda teniss

Daži no mūsējiem noorganizēja akciju, kuras laikā savāca līdzekļus galda tenisa iegādei. Domāts - darīts. No šī mācību gada A - kojās ir iespēja iemēģināt roku šajā sporta veidā.

Iecere par tenisa galdu radās spontāni. Galvenā lokomotīve pasākumā bija Jānis Birznieks, Ēriks Ajauks, palīdzīgu roku sniedza arī Kaspars Primaks. Jaunieši sēdējuši virtuvē un nejauši ierunājušies, ka Z-kojās jau ir galda teniss, tāpēc arī Ausekļa ielā būtu nepieciešams, lai kaut kādā mērā uzlabotu studentu izklaides iespējas. Tā kā puīši ir no A - kojām, tad arī galdam noteikti vajadzēja atrasties Ausekļu ielā.

Sākotnēji naudu galdam plānoja savākt tikai no piektā stāva iemītniekiem. Tika izlikti plakāti ar projekta nolūku un informācija, kur interesēties ar jautājumiem vai ziedojumiem. Diemžēl

atsaucība nebija liela un pēc mēneša gaidīšanas Kaspars ar Jāni nolēma, ka studenti jāuzrunā personīgi. Naudu izdevās savākt vienā vakarā, nākamajā dienā jau tika pasūtīts galds un aiznākamajā tas jau atradās koju ceturtajā stāvā. Galds izmaksāja 138 latus, savākt izdevās visu naudu. Par pāri palikušajiem līdzekļiem tika iegādātas raketes un bumbiņas. Ziedoja visi pēc savas rocības un iespējām. Standarta summa, ko prasīja, bija Ls 4. Izcēlās piektais stāvs, kas ziedoja gandrīz pusi no visas summas. Studentu attieksme bijusi dažāda: citi ar azarta pilnām acīm jau iztēlojās sevi spēlētjam, citi dzina prom no istabiņas, uzskatīdami

to par joku, daži savukārt paziņoja, ka tajā nav ieinteresēti.

Patlaban tenisu spēlē ļoti aktīvi. Ir reizes, kad savu kārtu nākas gaidīt rindā. Pievakarē bieži vien kādi ir atrodami, kuri ikdienas rūpes aizmirst, sitot mazo bumbiņu šurpu turpu. Ne tikai ceturtais stāvs ir studentu iecienīts, arī piektajā stāvā katrs var iemēģināt savu roku, spēlējot novusu.

Baumas

Stacijas kojās kāds ir nogriezis sēni, kas auga virtuves austrumu stūrī. Baumo, ka super - kojās nebūs kopīgās sēņu mērces gatavošanas.

Baumo, ka S - kojās, uz dušu vai virtuvi ejot, līdzī jāpaņem grozs un nazītis, jo ir iespējams to ātri piepildīt ar svaigām sēnītēm:)

Turpinājums 12 lpp

Signe Ozoliņa, Vaira Avota

Hansabankas

ISIC karti saņem bez maksas

Kas ir vajadzīgs studentam? *Hansabankas ISIC Studentu karte* pilnīgi noteikti! Kāpēc?! Tāpēc, ka nēsāt līdzīgu karti ir daudz ērtāk nekā krietnu žūksni ar dokumentiem dažādām dzīves situācijām.

Tu zini, ka *Hansabankas ISIC Studentu karte* apvieno vienā bezmaksas kartē studentu apliecību, starptautisku identifikācijas karti, lasītāja karti bibliotēkā, atlaižu karti un norēķinu karti *Visa Classic*? Tas vēl nav viss. Patiesībā *Hansabankas ISIC Studentu karte* paver iespējas ļoti daudzām iespējām, kā arī iepriecina un atvieglo dzīvi ar dažādām priekšrocībām. *ISIC Studentu karte* ir tikai viens no *Hansabankas* jauniešu

programmas *Open* piedāvājumiem, kas ietilpst *Studenta komplektā* līdz ar kontu *Hansabankā*, pieslēgumu internetbankai *hanza.net*, *Open Visa Classic* kredītkarti, mobilo banku, kā arī iespēju pieteikties dalībai *Hansa pensijās*.

ISIC (International Student Identity Card) ir starptautiski atzīta studentu identifikācijas karte, un tā nodrošina iespēju ar atļaidēm izmantot 33 tūkstošus dažādu pakalpojumu visā pasaulē un 500 vietās Latvijā. Jaunāko informāciju par atļaidēm Latvijā vari atrast interneta mājas lapās www.isic.lv, bet par atļaidēm citur pasaulē - www.isic.org.

Hansabankas ISIC Studentu karte darbojas

arī kā pilnvērtīga *Visa Classic* starptautiskā norēķinu karte ar plašu funkcionalitāti un pielietojuma iespējām.

Ir vēl kāda interesanta lieta. Norēķinoties ar *ISIC Studentu karti* par precēm un pakalpojumiem, Tu krāj punktus, kurus varēsi samainīt pret vērtīgām balvām, piemēram, precēm atpūtai, ikdienai un priekam vai pakalpojumiem labsajūtai un skaistumam. Vairāk informācijas par šo iespēju atradīsi www.hansabanka.lv.

Tu vari noformēt savu *Hansabankas ISIC Studentu karti*, piesakoties tai internetā www.open.lv vai jebkurā *Hansabanka* filiālē.

Plotkānismi un citas pārles

„Domāju, kapolitekonomijas lekcijās nebūtu vajadzīgas dejas. Lai gan būtu interesanti izdejot, piemēram, inflācijas apli...” /Jānis Birznieks/ 25.10.2006. /”Paraugdebates”/

„80% no cilvēka sastāva ir ūdens, kā jau jūs to varējāt just *valdības* uzstāšanās laikā...” /Aigars Plotkāns (attēlā)/ 25.10.2006. /”Paraugdebates”/

„Studentu valde nenodzeras, bet visu dara ar mēru!” / Jānis Birznieks / 25.10.2006./ ”Paraugdebates”/

Vēlies uz Līvu akvaparku par brīvu?

Nāc un piedalies konkursā!

Uzzīmē ViAdukta logo un atsūti to līdz 19. decembrim uz e-pastu: avize@va.lv!

Baumas

Ir dzirdēts, ka pagājušās nedēļas laikā ViA pasniedzēji ir sarīkojuši grandiozu grautiņu A-kojās. Pēc lietas apstākļu noskaidrošanas izrādījās, ka kārtējo reizi no *Ausekļu* istabiņas *08 bija izbēdzis prusaks Zorgs.

Jaunāko kursu studenti pauž bažas par gaidāmo iepriekšējo gadu iesvētību rezultātu iespējamo atcelšanu, sakarā ar nelikumībām, kas pieļautas, rīkojot šos pasākumus. Ja tenkas ir patiesas, ir paredzamas atkārtotas iesvētības šī gada 30.decembrī.

Satraukumu ir paiduši Z-kojās dzīvojošie studenti par baumām, ka, sakarā ar regulārajiem tehniskajiem remontiem, kojās netiks nodrošināta ūdens piegāde tuvākos trīs mēnešus, un koju pagalmā šī iemesla dēļ tiks ierīkota *sausā ateja*.

Lielu sašutumu studentos ir izraisījusi ziņa par iespējamo SiA “Triāls” pārdošanu ārzemju investoriem, kā rezultātā tuvākajā nākotnē studentu ēdienkartē varētu izzust tik nozīmīgā sadaļa – pelmeņi.